

Spørgsmaalet kan blive Genstand for en Behandling i Udvalg endnu en Gang. Naar vi nu har vedtaget § 36 i den anden Lov, er vi jo egentlig talt ogsaa bundne til at vedtage § 29 her, men jeg tror ikke, at vi faar gjort Forholdene sundere og bedre ved disse Paragraffer. Jeg tror, at der er sket en Fejl. Noget andet er det — det slutter jeg af tilsvarende Forhold paa Omraader, hvor jeg er kendt —, naar Paragraffen siger, at Nytaarsofferet skal bortfalde ved Lovens Gennemførelse. Det kan saamænd gerne være, at der vil være enkelte, som vil blive ved at sende en Præst, som de har staaet i særligt Forhold til, en Gave ved Nytaarstid, men i det store og hele vil man sikkert høre op med dette Nytaarsoffer, og det er jo baade godt og rigtigt og naturligt.

Endelig vil jeg gøre en Bemærkning med Hensyn til de andre Tjenestemænd, der omhandles i dette Lovforslag. Jeg kan ganske billige de Bemærkninger, hvormed den højtærede Minister motiverede Forandringen af Benævnelsen „Klokker“ til „Kordegn“, og jeg kan heller ikke skønne rettere, end at de Forslag, der her stilles, er vel passende til de stedlige Forhold. Naar jeg nævner dette, er det, fordi jeg gerne vil gøre en lille Bemærkning vedrørende de samme Forhold i den almindelige Præstelønningslov. Jeg tror, at den højtærede Minister har mærket lidt til, at den paagældende Paragraf i denne Lov, § 34, har medført forskellige Vanskeligheder, og det kunde jo tænkes, at man, naar man nu er ved at ordne disse Forhold her, ogsaa kunde skænke disse Vanskeligheder, som man først er blevet fuldstændig klar over, efter at Loven er gennemført, en lidt fornyet Overvejelse for mulig at finde en Udvej ud af de Vanskeligheder, som unægtelig paa enkelte Punkter er til Stede i denne Henseende.

Jeg skal slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale, at Lovforslaget sendes i Udvalg, men at det underkastes en velvillig Behandling der, saaledes at det kan lykkes at faa en god og brugelig Præstelønningslov ud af det. Der er, som sagt, forskellige Ting, som jeg synes volder Vanskeligheder, men jeg haaber, at en Udvalgsbehandling kan klare disse Spørgsmaal noget.

Friis-Skotte: Paa mit Partis Vegne skal jeg udtale, at vi kan anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i et Udvalg. Det er jo, som den sidste ærede Taler (N. Johan Laursen) udtalte, en Konsekvens af den Præstelønningslov, som vi vedtog i Sommer, et Supplement til denne for Hovedstadens Vedkommende. Vi har ogsaa været

opmærksomme paa, at Lønningerne i dette Lovforslag er højere end i den vedtagne Lønningslov, men jeg har indtil nu ikke fundet noget at bemærke dertil, idet det forekommer mig, at de Grunde, som ogsaa den ærede Ordfører for Venstre nævnte: at der ingen Tjenestebolig tildeles Præsterne, og at de som Regel maa holde Venteværelse eller Kontor, i Virkeligheden forklarer den noget højere Løn. Hertil kommer et Moment, der ogsaa maa tages i Betragtning, nemlig at, saa vidt jeg har opfattet Udformningen af den i Sommer vedtagne Lønningslov, det fortrinsvis er i Købstæderne, at de højeste Lønningsklasser falder, saaledes at man ikke direkte kan sammenligne den københavnske Lov med den almindelige Præstelønningslov, men snarest skal sammenligne den med de Klasser, hvori Købstadpræsteembederne er anbragte i den tidligere Præstelønningslov. Men disse Beløb kan vi i øvrigt tale nærmere om i Udvalget. Derimod er vistnok Lønnen for Kordegnenes Vedkommende sat en Grad for højt. De lønnes som Adjunker i Statsskolerne, og efter de Oplysninger, der medfølger Lovforslaget, om de Stillinger, hvorfra de rekruteres, synes dette ikke at være nødvendigt for at faa den fornødne Tilgang, og de øvrige Motiveringer: at det er heldigt, at Kordegnene har Kendskab til ægteskabsretlige Forhold o. s. v., det turde dog maaske ved Vedtagelsen af den nye Ægteskabslov ikke være saa afgørende som tidligere. Hvad de øvrige Stillinger angaar, der er nævnte i Lovforslaget, er der nogle Forhold, som jeg antager, at vi i Udvalget maa overveje noget nærmere; jeg tænker her paa alle de Tilfælde, hvor nogen er opført som Tjenestemænd, men hvor vi ikke, i alt Fald paa Grundlag af, hvad der foreligger, kan faa det almindelige Begreb om Tjenestemænd til at passe. Den første Betingelse for at være Tjenestemand er, at vedkommende skal være fuldt beskæftiget. Men naar jeg f. Eks. ser paa Kateketerne, er det oplyst, at de kun er delvis beskæftigede. Det samme gælder Graverne, i hvert Fald den laveste Klasse; deres Løn er saa lav, at den angiver, at de heller ikke er fuldt beskæftigede. Det gælder endvidere Organisterne, som kun er beskæftigede 3 Dage ugentlig; og det kan endogsaa tænkes, at nogle af disse Organister tillige kan være Statstjenestemænd, Lærere eller saadant, ved Siden af, at de virker som Organister. Det er altsaa ikke Sætserne, jeg gør Indvending imod; Spørgsmaalet er, om ikke, naar man vil indordne de paagældende under Statens Lønningsregler, en Del af